

растение то и поглъща въглекислота та, коя ся намира въ въздухъ тѣ.

Въ въздухъ тѣ, въ когото живѣять хора или животны, и гниятъ или прегарѣтъ растителны тѣ вещества, намира ся обилень запасъ отъ въглекислотѣ, коя ся носи изъ въздухъ тѣ, нѣ не е съединена химически съ него. За да ся увѣримъ че има въглекислота въ въздухъ тѣ, стига само да туримъ на въздухъ тѣ, чаша съ варовитѣ водѣ: ще ся мине няколко време и връхъ повърхность та ще ся образува бѣлизникава ципа, коя то испослѣ ще засѣдне на дѣно то. Тѣзи ципа ся е образувала отъ съединение то на растворена та варъ въ водѣ тѣ, и отъ въглекислотѣ тѣ, коя ся намира въ въздухъ тѣ, и тѣй, въ сѣщность, това е нищо друго, освѣнъ тѣнакъ слой отъ *въглекисела варъ* или *тебиширѣ*, кой то ся не растворя въ водѣ тѣ, и отъ това засяда на дѣно то.

Може да ся мысли, че сѣщо така става поемание то на въглекислотѣ тѣ при помощъ тѣ на листовы тѣ дупчици (кои ботаници тѣ наричѣтъ устица), при това трябва да ся предположи, че къмъ то дупчици тѣ на листа та постоянно притича прѣсень сокъ, кой то има наклонность за съединявание съ въглекислотѣ тѣ. Нѣ свършено такова явление не може да става; защо то е извѣстно, че растения та поемѣтъ въглекислота та и испущѣтъ кислородъ само денемъ, а ношемъ, въ тъмнинѣ тѣ, ся представя съвсѣмъ обратно явление: растения та поемѣтъ не въглекислота, а кислородъ, и испущѣтъ, наопаки, не кислородъ, какъ то денемъ, а въглекислота(*). Нѣ какъ то и да е, справедливо е само това че растения та най много поемѣтъ въглекислота та, и испущѣтъ кислородъ; а отъ тука слѣдва,

(*) Ето защо е вредно да ся спи въ етан, дѣто има голямо количество растения.